

Rowley Jefferson

HISTÒRIES DE POR
SUPERGUAIAS

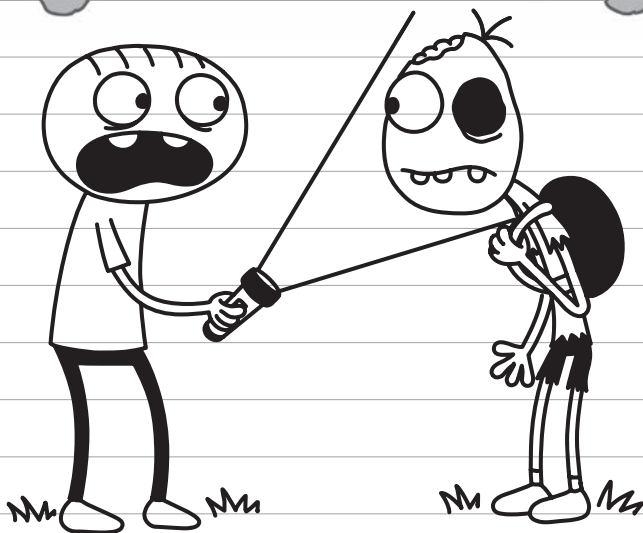

Jeff Kinney

Estrella Polar

Rowley Jefferson
HISTÒRIES DE POR
SUPERGUAIS

de Jeff Kinney

Estrella Polar

Estrella Polar
Sèrie *Diari del Rowley*

Títol original en anglès: *Awesome Friendly Spooky Stories*

© del text i de les il·lustracions: 2021, Wimpy Kid, Inc.
ROWLEY JEFFERSON'S AWESOME FRIENDLY™ SPOOKY STORIES
i el disseny de la coberta del llibre són marques
registrades de Wimpy Kid, Inc.
Tots els drets reservats.

Coberta dissenyada per Jeff Kinney, Marcie Lawrence i Brenda E. Angelilli
Llibre dissenyat per Jeff Kinney

Publicat en llengua anglesa el 2021 per Amulet Books, un segell d'ABRAMS
Primera edició en català: maig del 2021
(Tots els drets reservats a tots els països per Harry N. Abrams, Inc.)

© de la traducció: 2021, David Nel·lo
© d'aquesta edició: 2021, Edicions 62, S. A.
Estrella Polar
Av. Diagonal, 662-664
08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

ISBN: 978-84-18444-49-4
Dipòsit legal: B. 5.766-2021
Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

HISTÒRIES DE POR

El canvi	2
El bromista	16
Fantasma amic	34
La Queixalades.....	50
El cap humà	62
L'escàner	84
El soterrani	94
La becaina	106
La taca	120
una mòmia	136
El treball de ciències	156
La farmaciola	170
La invasió	184
El dimoni	202

VIGILA, LECTOR!

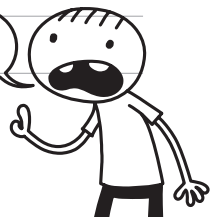
UUUU! T'he espantat?

Si és que sí, hauries de deixar córrer aquest llibre i agafar una altra cosa menys esgarrifosa. Hi ha bons llibres sobre unicorns i cadells de gos i altres coses alegres que pots llegir fins que estiguis a punt per a un llibre com aquest.

Però si t'agraden les històries amb esquelets i zombis i caps humans, llavors fica't sota les mantes i passa les pàgines.

I si t'agafa massa por sempre pots anar al llit dels pares. Però, sisplau, no els diguis que t'has acoquinat per culpa meva perquè aleshores sí que s'enrabiarien amb mi.

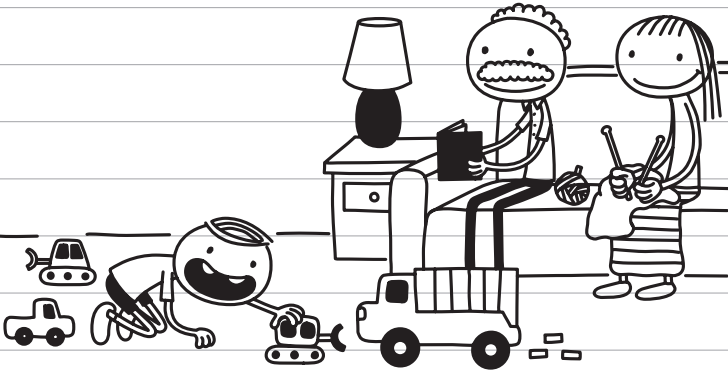
QUEDES
AVISAT!

El canvi

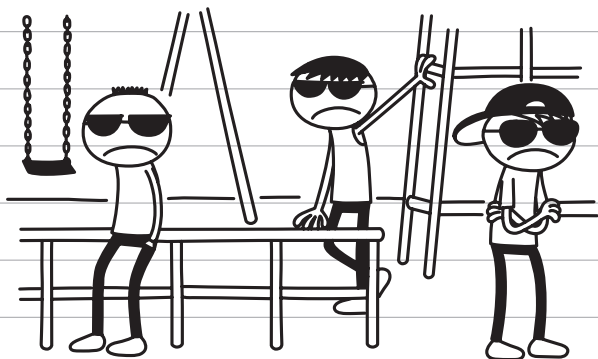
Hi havia una vegada un noi que es deia Rowan, i era un nen feliç. Els seus pares se l'estimaven molt, i ell tenia un munt de joguines per jugar.

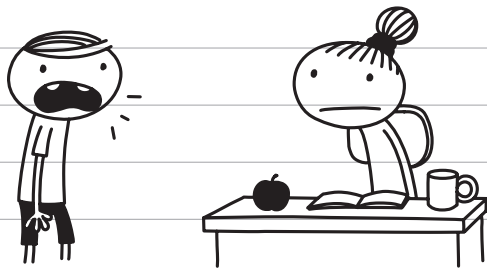
De vegades el Rowan duia les joguines a l'escola per poder jugar-hi a l'hora del pati, però al cap d'un temps no ho va fer més perquè hi havia una colla d'abusananos que l'empipaven.

Això va entristir el Rowan perquè ell pensava que jugar amb les joguines era una de les millors coses de ser un xaval. Però els seus companys de classe no ho veien de la mateixa manera i sempre volien pretendre que eren més grans del que eren.

Un dia, quan el Rowan era a classe va notar una mena de pessigolleig estrany a l'aixel·la. No sabia què era, per això va preguntar a la professora Pennington si podia sortir un moment per anar al lavabo.

Quan va ser al lavabo, el Rowan es va treure la samarreta i es va quedar tot parat de veure un únic pèl que li creixia al mig de l'aixel·la.

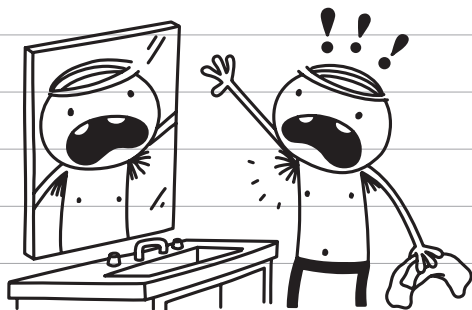

El Rowan no sabia què fer, i al final es va posar la samarreta i va tornar a classe. I quan va seure al seu lloc, va tenir la sensació que tothom notava que hi havia alguna cosa diferent en ell, fins i tot la professora Pennington.

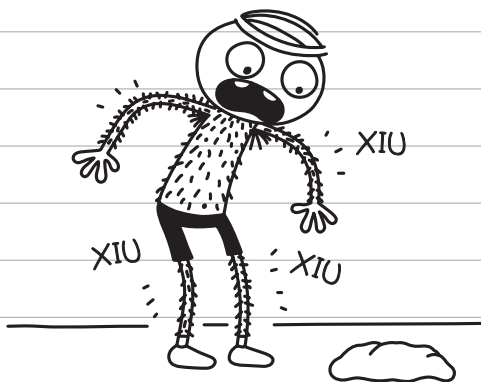

Quan va sonar el timbre al final de la classe, el Rowan va marxar corrents cap a casa. Sabia que la seva mare tenia unes pinces al lavabo, i les volia fer servir de seguida per arrencar-se aquell pèl.

Però quan es va treure la samarreta, va veure que era massa tard per a les pinces.

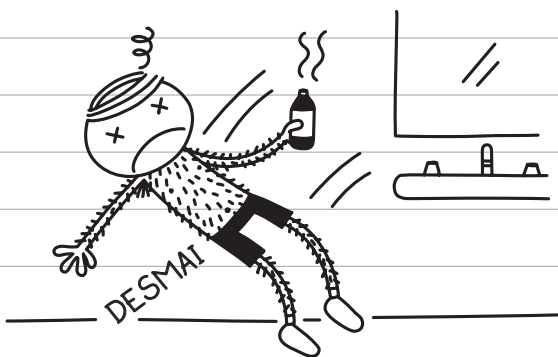
De sobte, un munt de pèl va començar a créixer per TOT el cos del Rowan. I en un tres i no res va quedar COBERT de pèl.

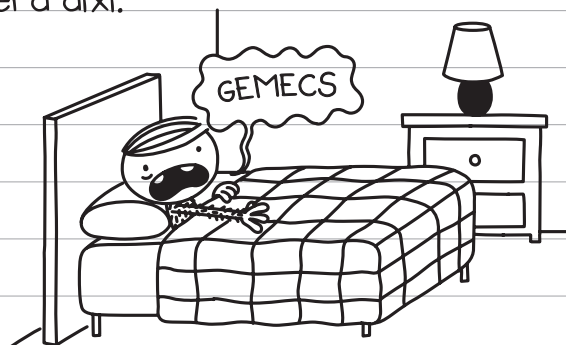
En aquell moment al Rowan li va agafar un atac de pànic. Va remenar l'armariet del lavabo per veure si hi havia res que li pogués servir, i va trobar una cosa que potser seria la seva salvació.

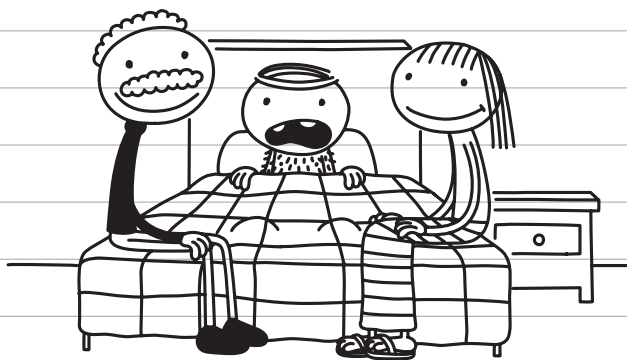
Però hi ha una bona raó per la qual els xavals no haurien de furgar a l'armariet del lavabo dels seus pares. Perquè dos segons més tard, el Rowan va obrir l'ampolla i va sortir-ne un baf que el va fer desmaiar.

Quan el Rowan va despertar-se, era al llit. D'entrada va pensar que potser tot allò del pèl només havia sigut un malson, però només va caldre donar una ullada al braç, per comprovar que no era així.

Els seus pares van entrar a l'habitació, i el Rowan es pensava que estarien enfadats perquè ell havia destapat aquella ampolla de líquid depilatori sense permís. Però no semblaven gens enfadats. De fet, fins i tot se'ls veia CONTENTS.

Els pares del Rowan van explicar-li que feia anys que esperaven aquell dia, i que ja era hora que tinguessin una «Xerrada».

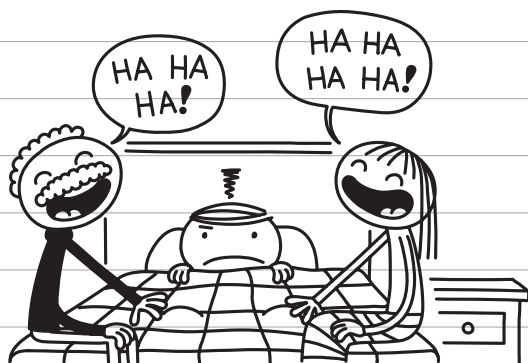
El Rowan creia que ja havien tingut la Xerrada, quan els pares li van explicar d'on sortien les criatures. Però ells li van dir que ara es tractava d'una cosa completament diferent.

Li van explicar que quan un noi arriba a una certa edat, el seu cos comença a experimentar un cert «Canvi». I això va entristir el Rowan perquè a ell ja li estava bé de ser com era.

Però com que ja sabia cap a on aniria la conversa, va fer la pregunta que havia estat rumiant tot el dia.

Allò va fer moltíssima gràcia als seus pares, i van riure i riure. I el Rowan va avergonyir-se perquè ells no PARAVEN de riure.

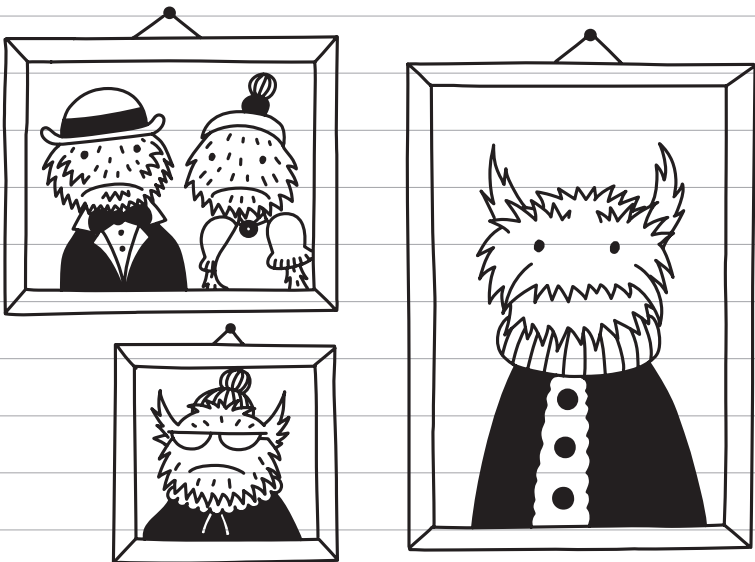

Després, el pare del Rowan es va eixugar les llàgrimes, i va dir-li que ell encara era un nen, però un NEN una mica diferent. I quan el Rowan va preguntar què volia dir amb allò, el pare li va donar la mala notícia.

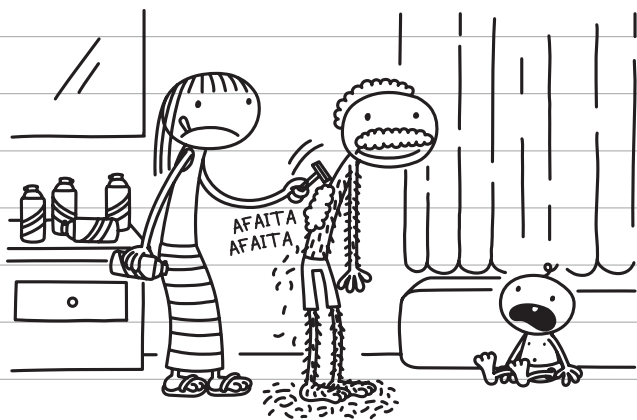
Allò NO era en absolut el que el Rowan volia sentir. Però quan la mare va veure que el seu fill feia una cara molt preocupada, va dir-li que aquell era un dia que s'havia de CELEBRAR.

Els pares li van explicar que ell venia d'una llarga nissaga d'homes llop. I, de sobte, el Rowan va entendre molt millor les fotos que hi havia penjades al passadís.

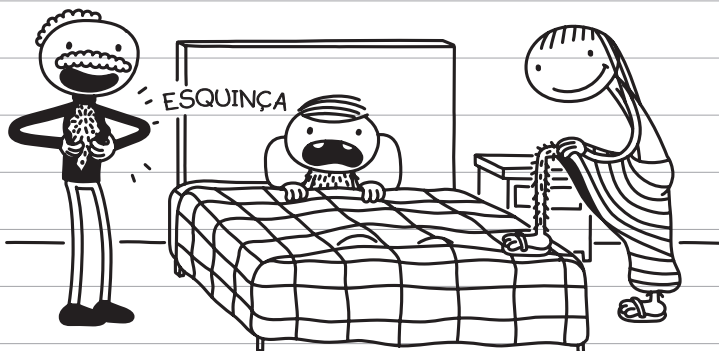
A continuació, li van donar MÉS males notícies. Li van confessar que ELLS també eren homes llop (bé la mare era una dona lloba).

El Rowan va recordar algunes cosetes que ja li haurien d'haver donat pistes que els seus pares eren homes llop. Però va suposar que, en realitat, no ho havia volgut admetre.

Llavors el Rowan es va posar a plorar. Va dir que l'únic que ell volia era ser un nen normal amb una vida corrent.

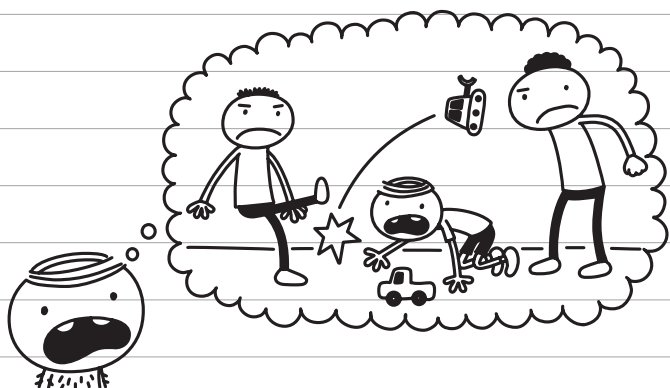
Però els pares li van explicar que un home llop podia tenir una vida completament normal, mentre amagués la seva realitat a la resta del món.

Però el Rowan no VOLIA amagar qui era. Sempre li havien ensenyat a ser ell mateix, i això era el que pensava continuar fent a partir d'ara.

Però els pares li van dir que hi havia gent ignorant al món que no admetien que d'altres poguessin ser diferents.

I el Rowan va comprendre exactament a quina mena de persones es referien els seus pares.

Aleshores, el Rowan va fer una pregunta als pares de la qual no estava gaire segur de voler saber la resposta.

Els seus pares van fer un posat una mica incòmode i van dir que allò seria el tema d'una altra Xerrada.

Però al Rowan li semblava que ja sabia la resposta a aquella pregunta, per això l'endemà va dur les seves joguines a l'hora del pati. I aquesta vegada ningú el va empipar.

El Rowan va ser un exemple per als seus pares, i van deixar d'amagar QUI eren. I d'ençà d'aquell dia, el Rowan i la seva família van viure tal com eren i tothom va haver d'acostumar-s'hi.

